

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΑΠΟ Α.Π.Ε

249/NB/τδ

Αθήνα, 12 Σεπτεμβρίου 2003

Προς

Κ. Γεώργιο Αγραφιώτη
Γενικό Γραμματέα Υπουργείου Ανάπτυξης
Μεσογείων 119
Αθήνα

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ	
ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ	
Αριθμ. Πρωτ.:	7131
Ημερομηνία:	12/9/03

ΘΕΜΑ : Απόψεις του Συνδέσμου επί του σχεδίου της 2^{ης} Εθνικής Έκθεσης για το επίπεδο διείσδυσης των ΑΠΕ στην Ελλάδα το έτος 2010 (Άρθρα 3 και 6 της Κοινοτικής Οδηγίας 2001/77/ΕΕ)

Αξιότιμε κ. Γενικέ,

Σε ανταπόκριση του από 31.07.2003 εγγράφου σας με Α.Π. Δ6/Φ1/11974 για το ως άνω θέμα, σας υποβάλλουμε κατωτέρω τις σχετικές απόψεις και θέσεις του Συνδέσμου Ηλεκτροπαραγωγών από ΑΠΕ, ώστε να συμβάλουμε στην κατά το δυνατόν πληρέστερη και ουσιαστικότερη διαμόρφωση του κειμένου της 2^{ης} Εθνικής Έκθεσης για τις ΑΠΕ. Οι απόψεις, λοιπόν του Συνδέσμου μας συνοψίζονται στα ακόλουθα:

- 1) Οι περιβαλλοντικού χαρακτήρα δεσμεύσεις και υποχρεώσεις που έχει αναλάβει, με διεθνείς συνθήκες, η χώρα μας (Πρωτόκολλο του Κυότο, Κοινοτική Οδηγία 2001/77/ΕΕ για την ηλεκτροπαραγωγή από ΑΠΕ, επικείμενη Κοινοτική Οδηγία για το εμπόριο δικαιωμάτων εκπομπών CO₂, κ.α.) επιβάλλουν ένα πολύ πιο σαφή προσανατολισμό του ενεργειακού μας σχεδιασμού και του ενεργειακού μας ισοζυγίου προς τις ήπιες μορφές και την εξοικονόμηση ενέργειας. Είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό το γεγονός ότι, σύμφωνα με όλες τις εκτιμήσεις έγκυρων φορέων που έχουν γίνει μέχρι σήμερα στη χώρα μας (Εθνικό Αστεροσκοπείο Αθηνών, Ε.Μ.Π., ΡΑΕ, κ.α.), οι εκπομπές CO₂ σε εθνικό επίπεδο θα αυξηθούν μέχρι το 2010 σε ποσοστό 40-45% ως προς τις εκπομπές του 1990, έναντι ποσοστού +25% που είναι ο δεσμευτικός στόχος του Κυότο για τη χώρα μας. Η τεράστια αυτή απόκλιση από το στόχο του Πρωτοκόλλου του Κυότο ισοδυναμεί με ετήσια δαπάνη πολλών δεκάδων εκατομμυρίων Ευρώ για τη χώρα μας, από το 2010 και μετά, σε πρόστιμα ή/και σε αγορά δικαιωμάτων εκπομπών CO₂ από το εξωτερικό.

Με βάση τα επίσημα αυτά στοιχεία, η Ελλάδα κατατάσσεται δεύτερη χώρα στον κόσμο, όσον αφορά το μέγεθος της παραβίασης, εκ μέρους της, του Πρωτοκόλλου του Κυότο (βλ. επισυναπτόμενο δημοσίευμα των Financial Times). Αντίθετα, με έμφαση στην εξοικονόμηση ενέργειας και τη χρήση ΑΠΕ, η αύξηση των εκπομπών θα μπορούσε να περιοριστεί στο 24,5%, κοντά δηλαδή στη συμβατική μας υποχρέωση, που είναι 25% (σε σχέση πάντα με τα επίπεδα του 1990). Οι ΑΠΕ εκτιμάται ότι μπορούν να συμβάλουν στην απαιτούμενη αυτή μείωση των εκπομπών κατά 4,4 εκατ. τόνους CO₂.

- 2) Η συμμόρφωση, λοιπόν, της Ελλάδας με τις διεθνείς περιβαλλοντικές της υποχρεώσεις, έτσι ώστε να αποφευχθούν τεράστια οικονομικά βάρη για τη χώρα μας, μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσω της ολόπλευρης υποστήριξης και της ταχύρυθμης ανάπτυξης των ΑΠΕ, και κυρίως της τεχνολογικά και εμπορικά ώριμης αιολικής ενέργειας. Όμως, κάτι τέτοιο, δεν φαίνεται σήμερα να έχει ρεαλιστικές προοπτικές, με βάση την ήδη διαμορφωμένη κατάσταση και την όποια δυναμική, λαμβανομένου υπ' όψη και του στενού πλέον χρονικού ορίζοντα επίτευξης των εθνικών στόχων, δηλαδή την εναπομείνασα επταετία 2004-2010. Ακόμα και οι «συντηρητικές» εκτιμήσεις της 2^{ης} Εθνικής Έκθεσης για τις ΑΠΕ, φαίνονται σήμερα υπεραισιόδοξες, δηλαδή τα 1300 MW αιολικών το 2010, έναντι των περίπου 350 MW που είναι σήμερα. Ανέφικτοι εμφανίζονται, βέβαια, οι αντίστοιχοι στόχοι του «αισιόδοξου» σεναρίου της Έκθεσης, δηλ. τα 2170 MW αιολικών το 2010 (πόσο μάλλον, δε, οι στόχοι της Κοινοτικής Οδηγίας 2001/77/ΕΚ για την Ελλάδα).
- 3) Το ανέφικτο των προβλέψεων της 2^{ης} Εθνικής Έκθεσης για τις ΑΠΕ καταδεικνύεται και υπογραμμίζεται από δύο πρόσφατες, αρνητικότες για το μέλλον των ΑΠΕ, εξελίξεις:
  - α) Σε αδιέξοδο και αδυναμία απορρόφησης σημαντικών κονδυλίων φαίνεται πλέον να οδηγείται το Μέτρο 2.1.3 του ΕΠΑΝ, συνολικού προϋπολογισμού έργων 1,07 δισεκ. Ευρώ. Δεκαπέντε (15) ολόκληρους μήνες μετά την επίσημη ανακοίνωση των αποτελεσμάτων της Α' Προκήρυξης, ελάχιστα εγκεκριμένα έργα ΑΠΕ (ιδίως δε αιολικά πάρκα) έχουν υπογράψει συμβάσεις με τους Ενδιάμεσους Φορείς Διαχείρισης του ΕΠΑΝ, ελάχιστα δε είναι και αυτά που προβλέπεται να υπογράψουν μέσα στους επόμενους μήνες. Τα υπόλοιπα έργα έχουν ήδη δρομολογηθεί για απένταξη από το ΕΠΑΝ/Γ' ΚΠΣ.
  - β) Στο επίσημο σχέδιο αναθεώρησης του Αναπτυξιακού Νόμου 2601/98 που κατέθεσε πρόσφατα το ΥΠΕΘΟ, η μόνη ειδική επένδυση που θίγεται, και μάλιστα δραστικά (μείωση του ποσοστού επιχορήγησής της στο 30%, μείωση της φορολογικής απαλλαγής στο 70%, κατάργηση της επιδότησης επιτοκίου, κ.α.) είναι η αιολική ενέργεια, δηλ. η σοβαρότερη και τα περισσότερα

υποσχόμενη ειδική επένδυση στην Ελλάδα, πάνω στην οποία στηρίζεται (κατά 80% και πλέον) όλο το πρόγραμμα ανάπτυξης των ΑΠΕ στη χώρα μας.

- 4) Οι παραπάνω αρνητικές εξελίξεις στο χρηματοδοτικό πλαίσιο δημόσιας ενίσχυσης των επενδύσεων ΑΠΕ δεν θα είχαν ίσως τόσο καταλυτική σημασία αν δεν συνέτρεχε το γεγονός ότι η ανάπτυξη της αιολικής ενέργειας στην Ελλάδα, κατά την προσεχή κρίσιμη πενταετία, πρέπει μοιραία να γίνει σε περιοχές ήπιου αιολικού δυναμικού.

Πράγματι, οι περιοχές πρώτης γραμμής αιολικού δυναμικού στην Ελλάδα, είναι γνωστές και επαρκώς χαρτογραφημένες από το ΚΑΠΕ και τις ιδιωτικές μετρήσεις. Οι περιοχές αυτές είτε έχουν κορεστεί από πλευράς φόρτισης του δικτύου Υψηλής Τάσης της ΔΕΗ (Νότιος Εύβοια, Θράκη), είτε είναι μη διασυνδεδεμένα νησιά (Άνδρος, Τήνος), είτε περιοχές όπου η ανάπτυξη έχει ανασταλεί επ' αόριστον από τις αντιδράσεις των κατοίκων (Λακωνία).

Μέχρις ότου η ΔΕΗ αναπτύξει τα δίκτυα, τα οποία, και αν ακόμα το επεδίωκε ενεργά, θα χρειαζόταν μία πενταετία για την υλοποίησή τους, μέχρις ότου καμφθούν οι τοπικές αντιδράσεις και τα λοιπά εμπόδια, οι επενδύσεις σε αιολική ενέργεια πρέπει κατ' ανάγκην να στραφούν σε περιοχές μέτριου αιολικού δυναμικού, όπως η Στερεά Ελλάδα, η Πελοπόννησος (πλην Λακωνίας), η Ανατολική Μακεδονία, κλπ. Αυτές, άλλωστε, τις περιοχές αφορά και η συντριπτική πλειοψηφία των αδειών παραγωγής που έχει εκδώσει το Υπουργείο Ανάπτυξης, χωρίς να έχουν ακόμα υλοποιηθεί.

Οι επενδύσεις αυτές, και με το υφιστάμενο ακόμα καθεστώς επιχορηγήσεων του Ν. 2601/98, είναι οριακές από πλευράς αποδοτικότητας των ιδίων κεφαλαίων, είναι δε μετά βεβαιότητας μη βιώσιμες με το καθεστώς ενισχύσεων όπως επιχειρείται να τροποποιηθεί με το νέο σχέδιο του Αναπτυξιακού Νόμου. Δρομολογείται, δηλαδή, μία κατάσταση ανάλογη με το ΕΠΑΝ, στο οποίο, μετά την ατυχή μείωση και εκεί της προβλεπόμενης επιχορήγησης στο 30%, καμμία ουσιαστικά από τις υπαχθείσες σε αυτό αιολικές επενδύσεις δεν έχει υλοποιηθεί.

Από τον συνδυασμό των παραπάνω, προκύπτει αβίαστα το συμπέρασμα ότι αν ψηφισθεί το νέο Αναπτυξιακό νομοσχέδιο χωρίς να βελτιωθεί, σε ότι αφορά την αιολική ενέργεια, θα υπάρξει πλήρης ματαίωση των σχετικών επενδύσεων. Οι πόροι που προσπαθεί να εξοικονομήσει το νομοσχέδιο θα πληρωθούν στο δεκαπλάσιο τουλάχιστον από τον κρατικό κορβανά, ως πρόστιμα, λόγω μη συμμόρφωσης της χώρας στις υποχρεώσεις που έχει αναλάβει έναντι της Ε.Ε., θα χαθούν δε τα πολλαπλά οφέλη από την ανάπτυξη της αιολικής ενέργειας στην Ελλάδα.

- 5) Πρέπει, επιπλέον, να γίνει αντιληπτό από όλους ότι, σε ένα περιβάλλον ελεύθερου, υγιούς και ισότιμου ανταγωνισμού, οι ΑΠΕ αποτελούν πραγματικά ανταγωνιστική μορφή ενέργειας. Υπό την απαράβατη, βέβαια, προϋπόθεση ότι θα εφαρμοστεί, για όλες τις μορφές ενέργειας, ένα διαφανές και ορθολογικό σύστημα τιμολόγησής τους, το οποίο θα ενσωματώνει πλήρως το λεγόμενο εξωτερικό τους κόστος (περιβαλλοντικό, κοινωνικό, επιπτώσεις στην υγεία, κ.α.). Η έγκυρη μελέτη EXTERNE, η οποία εκπονήθηκε επί μία δεκαετία από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από κοινού με τις Ηνωμένες Πολιτείες, υπολογίζει το εξωτερικό αυτό κόστος των χρησιμοποιούμενων σήμερα στην Ελλάδα συμβατικών καυσίμων σε 5-8 Eurocents / kWh (17-27 δρχ./kWh) για το λιγνίτη και σε 3-5 Eurocents / kWh (10-17 δρχ./kWh) για το πετρέλαιο, έναντι μόνο 0,25 Eurocents / kWh (0,85 δρχ./kWh) για την αιολική ενέργεια.

Όσο, λοιπόν, θα συνεχίζεται αδιατάρακτα, τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό, η απαράδεκτη πρακτική της μη ενσωμάτωσης του εξωτερικού κόστους των συμβατικών καυσίμων (άνθρακα, πετρελαίου, φυσικού αερίου) στην τιμή διάθεσής τους στην ελεύθερη αγορά, άρα και η έμμεση αλλά τεράστια επιδότησή τους, θα πρέπει, αντίστοιχα, να συνεχίζεται και η γενναία οικονομική υποστήριξη των ΑΠΕ. Και μάλιστα, όχι ως αυθαίρετη κρατική επιδότηση μιας μη βιώσιμης, υπό όρους ελεύθερης αγοράς, μορφής ενέργειας, αλλά ως εύλογο αντιστάθμισμα των τεράστιων, άμεσων και έμμεσων, κρατικών επιδοτήσεων που έχουν συσσωρευθεί επί δεκαετίες, και εξακολουθούν να συσσωρεύονται, στο σύστημα εξόρυξης, ενεργειακής μετατροπής και χρήσης των συμβατικών πηγών ενέργειας, για να μπορέσουν τελικά να σταθούν αυτές στα πόδια τους.

- 6) Και μία κρίσιμη επισήμανση, όσον αφορά το κατάλληλο πλαίσιο ανάπτυξης των ΑΠΕ στα επόμενα, κρίσιμα για την Ελλάδα, χρόνια. Πολύς λόγος γίνεται τελευταία για τα πράσινα πιστοποιητικά, που εμφανίζονται από μερικούς ως η θαυματουργή λύση για την προώθηση των ΑΠΕ, γρήγορα και οικονομικά (σημειώνουμε, με έκπληξή μας, τη «συγκρατημένη αισιοδοξία» που εκφράζει το ΥΠΑΝ για το σύστημα αυτό, στη 2^η Εθνική Έκθεση – τότε άραγε διαμορφώθηκε η αντίληψη αυτή;). Δυστυχώς, η πραγματικότητα διαψεύδει πλήρως την οποιαδήποτε αισιοδοξία. Είναι τόσα πολλά τα προβλήματα, οι αβεβαιότητες και τα μειονεκτήματα που παρουσιάζει στην πρακτική εφαρμογή του το σύστημα των πράσινων πιστοποιητικών, ώστε όπου δρομολογήθηκε είτε εγκαταλείφθηκε κακήν κακώς πριν καν εφαρμοστεί (βλ. Δανία, Σουηδία, Αυστρία, κ.α.), είτε εκφυλίστηκε σε ένα εθελοντικό σύστημα χωρίς ποσόστωση υποχρέωσης αγοράς πιστοποιητικών (Ολλανδία), είτε αποτέλεσε κακέκτυπη μετάλλαξη του προηγούμενου, αποτυχημένου και αυτού στην πράξη,

συστήματος της Υποχρέωσης Μη - Ορυκτών Καυσίμων (NFFO, Μ. Βρετανία). Αξίζει, πιστεύω, να αναφέρω τα βασικά εγγενή προβλήματα και μειονεκτήματα του μηχανισμού των πράσινων πιστοποιητικών:

- Διοικητική πολυπλοκότητα και ανάγκη για τη χρήση προηγμένων χρηματοοικονομικών μεθόδων και εργαλείων, πράγμα που οδηγεί σε μεγάλα κόστη διαχείρισης και συναλλαγών
- Σαφές πλεονέκτημα (που οδηγεί σε υπερσυγκέντρωση) υπέρ των μεγάλων επενδυτικών φορέων και έργων, έναντι των μικρών, λόγω των οικονομιών κλίμακας και της υπεροχής σε κεφάλαια και τεχνογνωσία που διαθέτουν οι πρώτοι
- Ανάγκη για τη μεγαλύτερη δυνατή κοστολογική ανταγωνιστικότητα, πράγμα που ευνοεί κυρίως τις ήδη εμπορικές τεχνολογίες καύσης (με μετατροπή μονάδων συμπαραγωγής από στερεά καύσιμα σε βιομάζα και βιοκαύσιμα), σε βάρος, βέβαια, όλων των υπόλοιπων τεχνολογιών ΑΠΕ, που βρίσκονται ακόμα σε διάφορα στάδια εξέλιξης
- Απαιτήση για διακρατικό εμπόριο πράσινων πιστοποιητικών, τουλάχιστον σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, με αποτέλεσμα την εξαγωγή της κρίσης από ώριμες (και, λίγο πολύ, κορεσμένες) αγορές ΑΠΕ, όπως π.χ. η Δανία ή η Γερμανία, σε αντίστοιχες αναπτυσσόμενες αγορές ΑΠΕ, όπως είναι η Ελλάδα.

Είναι τελείως χαρακτηριστικό, όπως επισημαίνει και σχετική γνωμοδότηση της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείνης και Προστασίας Καταναλωτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ότι τα Κράτη – Μέλη τα οποία εφάρμοσαν το σύστημα εγγυημένης τροφοδοσίας κατέχουν σήμερα, συνολικά, το 95% της εγκατεστημένης ισχύος από αιολική ενέργεια, ενώ οι χώρες εκείνες που εφάρμοσαν τα συστήματα προκήρυξης διαγωνισμών, πράσινων πιστοποιητικών, κλπ., (π.χ. Μ. Βρετανία, Γαλλία – μέχρι πρόσφατα -, Ιρλανδία κ.α.), βρίσκονται πολύ πίσω, προφανώς για λόγους διαρθρωτικών ελλείψεων του μοντέλου αυτού, της μη εγγυημένης δηλαδή τιμής της κιλοβατόρας από ΑΠΕ (με εκπτώσεις, μειοδοσίες, κλπ.). Και αυτό, παρά το γεγονός ότι τόσο στις Βρετανικές νήσους, όσο και στις βόρειες και νοτιοδυτικές ακτές της Γαλλίας, επικρατούν σημαντικά ευνοϊκότερες ανεμολογικές συνθήκες για αιολική εκμετάλλευση από ότι στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες.

Ακόμα, δεν είναι τυχαίο και το γεγονός ότι, από τις 10 μεγαλύτερες εταιρείες κατασκευής ανεμογεννητριών παγκοσμίως, οι 9 ανήκουν σε χώρες που εφάρμοσαν το σύστημα εγγυημένης τροφοδοσίας.

- 7) Η οποιαδήποτε σοβαρή προσπάθεια της Πολιτείας να τείνει, έστω, συγκροτημένα και με συνέπεια προς τους στόχους και τις διεθνείς δεσμεύσεις της για το 2010, συνεπάγεται ποσοτικά ένα ελάχιστο ετήσιο ρυθμό αύξησης της εγκατεστημένης ηλεκτρικής ισχύος των ΑΠΕ (κυρίως των αιολικών) της τάξης των 200 MW/έτος, για ολόκληρη την επταετία 2004-2010. Στην επίτευξη του ελάχιστου αυτού ετήσιου ρυθμού ανάπτυξης των ΑΠΕ πρέπει να εστιάσουν, με συνεργιστικό τρόπο, οι εθνικές και περιφερειακές μας πολιτικές, οι στρατηγικές και τα μέτρα για την ανάπτυξη των ανανεώσιμων στη χώρα μας.

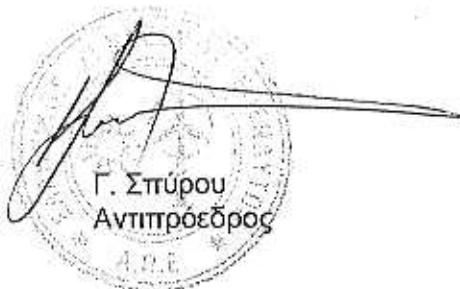
Ο στόχος των 200 νέων MW ΑΠΕ/ έτος μέχρι το 2010 δεν πρόκειται, βέβαια, να επιτευχθεί «αδρανειακά», από μόνος του, λαμβανομένης υπ' όψη και της πλήρους τελμάτωσης των επενδύσεων ΑΠΕ την τελευταία διετία. Απαιτείται η άμεση εφαρμογή σειράς συγκροτημένων πολιτικών και μέτρων αναθέρμανσης της «παγωμένης» αγοράς, που συνοψίζονται στα ακόλουθα:

- α) Διατήρηση, και ει δυνατόν, επαύξηση των διαθέσιμων επιχορηγήσεων (ποσοστών, συνολικών κονδυλίων, όρων επιχορήγησης, κ.α.) του Γ ΚΠΣ και του Αναπτυξιακού Νόμου για τις ΑΠΕ, ιδιαίτερα για τα αιολικά, σε συνδυασμό με τον έγκαιρο σχεδιασμό ανάλογων χρηματοδοτικών οργάνων για τη μετά το 2006 χρονική περίοδο (δηλαδή μετά το τέλος του Γ ΚΠΣ).
- β) Άμεση πλέον δρομολόγηση της αναβάθμισης / επέκτασης των κορεσμένων ηλεκτρικών δικτύων μεταφοράς στις ανεμώδεις περιοχές της χώρας (Θράκη, Εύβοια/ Κυκλάδες, Λακωνία). Τα έργα αυτά, τα οποία έχουν σχεδιαστεί εδώ και χρόνια, βρίσκονται ακόμα στα χαρτιά, στην πλειοψηφία τους δε έχουν ανασταλεί επ' αόριστον από τη ΔΕΗ. Αποτέλεσμα είναι η αναστολή επενδυτικών έργων αιολικών πάρκων ισχύος 1500 περίπου MW, με ιδιαίτερα ευνοϊκά τεχνικοοικονομικά χαρακτηριστικά, στις παραπάνω περιοχές.
- γ) Άμεση, πλήρη και συνεπή εφαρμογή στην πράξη της πρόσφατα εκδοθείσας ΚΥΑ 1726/08.05.2003, για την απλοποίηση των διαδικασιών αδειοδότησης έργων ΑΠΕ. Στους τέσσερις περίπου μήνες που πέρασαν ήδη από τη δημοσίευσή της, διαπιστώθηκε έντονη κωλυσιεργία, αν όχι απροθυμία, των δημοσίων υπηρεσιών να εφαρμόσουν την υπ' όψη ΚΥΑ, πράγμα που καθιστά απαραίτητη την αποφασιστική παρέμβαση και εποπτεία των συναρμόδιων υπουργείων, σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, για την άμεση ενεργοποίησή της και την αποτελεσματική εφαρμογή της.
- δ) Ανάληψη εκ μέρους της Πολιτείας μιας εντατικής, ολοκληρωμένης και τακτικά επαναλαμβανόμενης εκστρατείας ενημέρωσης των αρμόδιων φορέων και

υπηρεσιών, καθώς και των τοπικών κοινωνιών, για τα πολλαπλά πλεονεκτήματα που παρουσιάζει η ανάπτυξη των ΑΠΕ στη χώρα μας, τόσο σε εθνικό όσο και σε τοπικό επίπεδο. Η επιτυχία της ενημερωτικής αυτής εκστρατείας έχει πρωταρχική σημασία για το μέλλον των ΑΠΕ στην Ελλάδα, αφού σχετίζεται άμεσα με την παροχή, εκ μέρους της Πολιτείας, στοιχειώδους προστασίας και ασφάλειας στις σχετικές επενδυτικές προσπάθειες. Επενδυτικές προσπάθειες που, δυστυχώς, πολλές φορές μέχρι σήμερα έχουν ανασταλεί ή και έχουν ακυρωθεί οριστικά, παρά το γεγονός ότι είχαν εξασφαλίσει όλες τις νόμιμες άδειες από την Πολιτεία, μετά από μακρόχρονες και εξαντλητικές αδειοδοτικές διαδικασίες, επειδή "κόλλησαν" στα γρανάζια τοπικιστικών, μικροκομματικών ή άλλων σκοπιμοτήτων, ή επειδή έγιναν βορρά στην εντεινόμενη τελευταία "βιομηχανία" των δικαστικών προσφυγών εναντίον της εγκατάστασης έργων ΑΠΕ.

Με ιδιαίτερη τιμή,
Για το Δ.Σ. του Συνδέσμου

Γ. Περίστερης
Πρόεδρος

Γ. Σπύρου
Αντιπρόεδρος